

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

opinionem incitatore[m] Hartwici, vt accederet coniu[r]ati
 in se principibus. Cúmque ille se eius culpa affiné perne-
 garet, facile dux grauis viri verbis fidem habens, suspi-
 cionem posuit: Sed poposcit, vt de ecclesia sua praedi-
 ducem recognoscens, hominum illi praestaret, ex Imper-
 ratoris nupèr in se indulto: Ibi vir animo liber expege-
 factus, ait: Modica esse ecclesiae suae stipendia, & tam
 angusta, vt pro illis nullius dominio suam obstringeret
 libertatem. Dux ad ea: Quandoquidem superioris ius
 contemnitur, iuste aditus in praedia negatur: Iubeat er-
 go iter intercludi pontifici in ecclesiam suam: Ille apud
 Hartwicum archiepiscopum coepit mansitare. Sed ille
 veritus nè Lubicensis episcopi causa suam aggrauatam
 oneraret: Arbitror, inquit, frater episcope, nos via sine
 pernicie manere nõ posse: cognitum est, qua sit dux pra-
 ditus potestate, qua in aduersantes acrimonia: proderit
 rebus nostris sub Wichmanni archiepiscopi Magdebur-
 gensis vmbra latere: eò si contenderis, ex constituto con-
 sequar, vt securi vel ibi consistamus. Conradus, adita
 primùm Francia, reconciliari Alexandro summo ponti-
 fici curauit, quòd de manu Henrici, qui Friderico in
 Papam adherere videbatur, pontificatum accepisset.
 Reperit Papiensem episcopum in ea parte legatum: qui
 venientem in concilium Cisteriense suscepit, reconcili-
 auit, & praebito tempore indixit, vt vel in persona, vel
 per idoneum nuncium, adiret summum pontificem: In-
 dè rediens Conradus, recto itinere profectus est Magde-
 burgum: ibiq[ue] reperit ante se archiepiscopum suum.

CAPVT XXIII.

Quo tempore milites Hartwici archiepiscopi ex
 arcibus Horeburg & Friburg, eruptiones fecerunt
 re more militari, in vicinas ducis prouincias: quibus

bus rebus prouocatus dux, arcem Eriburg oppugnauit, expugnatamq; solo æquans, tolli iussit omnes census episcopales. Horeburg autem, inexpugnabile fuit presidium, propter voragines & paludes: Et idèd solum ex omnibus in fide archiepiscopi permanebat. Per Saxoniam autem excursions inuicem & leuia militum prelia fiebant, direptiones, captiuitates, incendia multiplicabantur: bellum ingens sine manifesta causa, quòd hinc stare videretur inuidia, illinc depugnare superbia. Goslaria principibus in ducem accessit: Qua de re dux omnes iussit aditus obfirmari, nè quid illi importaretur, & laborabat vrbs inedia. Et quanuis bello vrgeretur, institit tamen & murire & ornare Brunswicum: demolitur in Burgo ecclesiam veterem, quæ in honorem apostolorum Petri & Pauli esset consecrata: nouam molitur sub nomine Blasij & Iohannis Baptiste consecrandam, quæ extat hodiè: Fossatis & muris inclusit Burgum olim oppido adiacentem: Indaginem quoque coniunxerat, mœnibus & fossatis circumductis, vbi pridem erant pomeria, rubeta, & palustria ab humore loca: quæ ille primus exadificata curauit habitari: Auctumque est oppidum in eam magnitudinẽ, quæ cernitur hodiè, vt in Saxonia magnitudine vrbis, & ciuium frequentia, & rerum opulentia, nullum illi oppidum comparetur. Ecclesias inibi dux nouas extruxit, collapsas reparauit. Idem quoque in Wandalico solo peregit Lubica, Raceburgi, & in Zwerino, erigens ecclesias, quæ visuntur hodiè. Nam, vt antè signauimus, transtulit in Lubicam Aldenburgensem episcopatum: In Raceburgo ille primus episcopatum erexit: In Zwerino autem ecclesiam cum fratribus instituit: sed posterius in eum locum facta est translatio Magopolitana ecclesia. Hac verò quis

quis

quia in *Wandali* plenius diximus, nunc paucis attingi-
se contenti, abimus.

CAPVT XXIII.

Imperator autem *Fridericus* iam tum in Italia rebel-
libus imminebat: Nam *Longobardie* ciuitates qua-
dam partibus *Alexandri Papæ* accesserunt, Imperatori
rebellantes, urbem nouam contra *Ticinum*, quæ *Friderico*
fauebat, *Alexandriam* de nomine pontificis appellâ-
runt: *Cæsar* obsedit *Ianuam*, quæ cum cæteris fauebat
Alexandro. Premisit autem *Reinoldum Coloniensem*,
& *Christianum Moguntinū* archiepiscopos, & partem
exercitus, vt urbem *Romam* terrarent. Venientes au-
tem in *Tusculanum*, oppidum non longè ab *Vrbe*, ubi
res ad pugnam præparauere, egressi *Romani*, comperia,
contemptaq; militum *Teutonicorum* paucitate, illi lon-
gè maiori agmine pleni fiducia duxerunt in eos: *Teuto-*
nici non segnes arma corripunt, & pugnantes, pauci
multis præualuerunt, cæsis ad XII. millia ex *Romanis*.
residuos autem fugientes insequuti, ad *Vrbis* vsq; ma-
nia propulerunt. De strage autem cadauerum insepul-
torum exorta pestis, multos *Teutonici* agminis perdidit,
& in primis *Reinoldum Coloniensem* archiepiscopum,
qui superiori oppugnatione *Mediolani* corpora sanctorū
trium *Magorum* dono accepta *Coloniā* perducere cur-
auit: vbi permanent magna veneratione in hodiernum.
Opera autem precium est enarrare ordinem eius trans-
lationis: Annus erat *LXVIII.* post centum atque mille,
cum *Cæsar Fridericus* grauissima obsidione vrgeret *Me-*
diolanum: Ciuēs ad extremam famem per ducti, dedi-
tionis fecere mentionem, promissa incolumitate ciuium:
Cæsar vnum excepit primarium ex vrbe virum, qui re-
bellionis author diceretur, quem etiam poscebat ad sup-
plicium.